

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΓΩΝΑ

στα ΕΛ.ΠΕ.

Υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματά μας
Στηριζόμαστε στις δικές μας δυνάμεις

7 Μάη 2020

Η συμπλήρωση πέντε χρόνων από την **8^η Μάη 2015**, τη μέρα που χαράχτηκε ανεξίτηλα από την **έκρηξη στον Ασπρόπυργο** και **κόστισε τη ζωή των τεσσάρων συναδέλφων μας**, έρχεται σε μια περίοδο που **η υγεία και η ζωή μας βρίσκεται σε κίνδυνο**. Για να μας υπενθυμίσει ότι **ζούμε και δουλεύουμε σ' ένα πλαίσιο που ο πυρήνας του δεν έχει αλλάξει καθόλου**. Ένα πλαίσιο που λειτουργεί με τρόπο τέτοιο, που **η υγεία και η ζωή των εργαζόμενων ποτέ δεν διασφαλίζεται**. Αντίθετα, διατρέχει πάντα **τους κινδύνους που προκαλεί η ακόρεστη δίψα για μεγιστοποίηση των κερδών, με οποιεσδήποτε συνέπειες**. Άλλωστε, γι' άλλους προορίζονται τα κέρδη, γι' άλλους οι συνέπειες.

Αυτή η πραγματικότητα, που διάφορες μεριές προσπαθούν να την κρύψουν και να την υποτιμήσουν για να υποτιμήσουν μαζί κι εμάς, **αναδεικνύεται σταθερά και τακτικά από τα χιλιάδες εργατικά «ατυχήματα»** που προκαλούνται κάθε χρόνο στη χώρα. Ο χώρος της βιομηχανίας και των κατασκευών πρωτοστατεί, από αυτά που χαρακτηρίζονται «απλοί» τραυματισμοί (που όμως μπορεί να έχουν δραματικές συνέπειες για ολόκληρη τη ζωή ενός εργάτη) μέχρι τα θανατηφόρα. **Ειδικά στη χημική βιομηχανία, ο κίνδυνος για πολύνεκρα συμβάντα είναι πολύ μεγάλος.**

Το πρόσφατο **περιστατικό στη Μότορ Όιλ** υπενθυμίζει με τραγικό τρόπο το πού δουλεύουμε. Υπενθυμίζει ταυτόχρονα ότι **η αντιμετώπιση κινείται πάντα στη λογική της προστασίας της εργοδοσίας**, γι' αυτό και **ελάχιστα μαθαίνουμε σχετικά με τις πραγματικές συνθήκες** κάτω από τις οποίες τέσσερις συνάδελφοι τραυματίστηκαν πολύ βαριά, ενώ δεν γνωρίζουμε καν σε τι κατάσταση βρίσκονται σήμερα, 3 μήνες μετά. Η εξαγωγή συμπερασμάτων, η αντιμετώπιση των προβλημάτων, η βελτίωση των συνθηκών ώστε **να μην επαναληφθούν οι τραγωδίες**, δεν αποτελούν προτεραιότητα για την εργοδοσία και τα στηρίγματά της.

Αντίστοιχη λογική κυριαρχεί και στο δικό μας χώρο και για τους ίδιους λόγους. Η **εντατικοποίηση** και η **έλλειψη προσωπικού** εντείνεται, η **εργολαβοποίηση** συνεχίζεται με όποια μορφή εξυπηρετεί καλύτερα σε κάθε φάση, τα **εξαντλητικά ωράρια** επανέρχονται ξανά και ξανά, η **πίεση** δεν διακόπτεται ποτέ, με σοβαρά αποτελέσματα τόσο στο προσωπικό όσο και στον εξοπλισμό. **Οι συνέπειες της πανδημίας δημιουργούν ακόμα μεγαλύτερη ανησυχία για το πώς θα πραγματοποιηθούν τα επόμενα shutdown**. Είτε γίνουν γενικά, είτε ανά συμπλέγματα μονάδων –επιλογή που προκαλεί άλλους κινδύνους, καθώς θα κληθούμε να δουλεύουμε παράλληλα στις μονάδες που παραμένουν σε λειτουργία και τις σταματημένες.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Δεν ξεχνάμε τους αδικοχαμένους συναδέλφους, δεν ξεχνάμε την 8^η Μάη. Ούτε αυτές τις μέρες, ούτε καμία μέρα. Γνωρίζουμε πού δουλεύουμε, γνωρίζουμε τους κινδύνους που αντιμετωπίζουμε και τις αιτίες που τους πολλαπλασιάζουν. **Δεν θυσιάζουμε τα δικαιώματά μας** στο βωμό των κρίσεων, που χρησιμοποιούνται σαν «επιχείρημα» (στην ουσία εκβιασμός) για χειροτέρευση των όρων δουλειάς μας. Δεν τα θυσιάζουμε ούτε στο βωμό της λεγόμενης «ανάπτυξης» κι «ευημερίας», που γρήγορα αποδεικνύεται –παρότι τα κέρδη συσσωρεύονται ολοένα και περισσότερο– ότι κρέμονται από μια κλωστή κι αποτελούν το σύντομο διάλειμμα πριν την επόμενη κρίση. **Υπερασπιζόμαστε τη δουλειά με ουσιαστική ασφάλεια και αξιοπρέπεια.**